

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2017 r.

Pozycja 30

POSTANOWIENIE z dnia 20 kwietnia 2017 r. Sygn. akt U 7/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Małgorzata Pyziak-Szafnicka – przewodniczący
Julia Przyłębska – sprawozdawca
Stanisław Rymar,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 2017 r., wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o zbadanie zgodności:

- 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 2316) w zakresie, w jakim dotyczy dodania oddziału 1 „Zasady przydziału spraw” w rozdziale 1 działu III tego regulaminu, z art. 2, art. 7 i art. 186 ust. 1 Konstytucji,
- 2) rozporządzenia powołanego w punkcie 1 w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 „Zasady przydziału spraw” rozdziału 1 działu III regulaminu wkraczają w zakres ustawowych kompetencji prezesa sądu określonych w art. 22a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, ze zm.), wykraczają poza granice upoważnienia ustawowego do wydania tego rozporządzenia, z art. 2, art. 7, art. 32, art. 92 ust. 1, art. 176 ust. 2 i art. 172 ust. 2 Konstytucji,
- 3) rozporządzenia powołanego w punkcie 1 w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 należą do materii, która podlega regulacji ustawowej i nie może być regulowana aktem niższego rzędu, jakim jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1, art. 176 ust. 2 Konstytucji oraz z art. 41 § 1 w związku z art. 22a ustawy powołanej w punkcie 2,
- 4) § 77, § 97 ust. 1 i 2, § 118, § 129, § 144, § 150, § 202, § 207, § 298, § 372, § 404 rozporządzenia powołanego w punkcie 1 z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1 i art. 176 ust. 2 Konstytucji oraz art. 41 § 1 ustawy powołanej w punkcie 2,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Krajowa Rada Sądownictwa w uchwałach nr 642/2016 z 16 września 2016 r. i nr 726/2016 z 14 października 2016 r. wystąpiła z wnioskiem o zbadanie zgodności:

- 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 2316, ze zm.; dalej: rozporządzenie z 2015 r.) w zakresie, w jakim dotyczy dodania oddziału 1 „Zasady przydziału spraw” w rozdziale 1 działu III tego regulaminu, z art. 2, art. 7 i art. 186 ust. 1 Konstytucji, ze względu na niedochowanie obowiązku przedstawienia do zaopiniowania Krajowej Radzie Sądownictwa w trakcie prac legislacyjnych projektu przedmiotowego rozporządzenia po dodaniu tego oddziału i tym samym pozbawienie Krajowej Rady Sądownictwa, wbrew zasadzie wyrażonej w art. 186 ust. 1 Konstytucji, możliwości wypełnienia ustawowego obowiązku zaopiniowania projektu aktu normatywnego dotyczącego sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych, wynikającego z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714, ze zm.; dalej: u.KRS),
- 2) rozporządzenia z 2015 r. w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 „Zasady przydziału spraw” rozdziału 1 działu III regulaminu wkraczają w zakres ustawowych kompetencji prezesa sądu, przewidzianych w art. 22a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 133, ze zm.; dalej: p.u.s.p.) oraz wykraczają poza granice upoważnienia ustawowego do wydania tego rozporządzenia i naruszają art. 22a w związku z art. 41 § 1 p.u.s.p. w zakresie, w jakim wykracza poza delegację ustawową i reguluje materię ustawową, której delegacja ustawowa nie obejmowała z art. 2, art. 7, art. 32, art. 92 ust. 1, art. 176 ust. 2 i art. 178 ust. 2 Konstytucji,
- 3) rozporządzenia z 2015 r. w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 „Zasady przydziału spraw” rozdziału 1 działu III regulaminu należą do materii, która podlega regulacji ustawowej i nie może być regulowana aktem niższego rzędu, jakim jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, i narusza art. 41 § 1 w zw. z art. 22a p.u.s.p. w zakresie, w jakim wykracza poza delegację ustawową i reguluje materię ustawową, której delegacja ustawowa nie obejmowała z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1 i art. 176 ust. 2 Konstytucji,
- 4) § 77, § 97 ust. 1 i 2, § 118, § 129, § 144, § 150, § 202, § 207, § 298, § 372, § 404 rozporządzenia z 2015 r. z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1 i art. 176 ust. 2 Konstytucji oraz art. 41 § 1 p.u.s.p.

2. W piśmie z 2 stycznia 2017 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zgłosił swój udział w postępowaniu. W piśmie z 1 lutego 2017 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zajął stanowisko, że:

- 1) rozporządzenie z 2015 r. w zakresie, w jakim dotyczy dodania oddziału 1 „Zasady przydziału spraw” w rozdziale 1 działu III, jest niezgodne z art. 2, art. 7 oraz art. 186 ust. 1 Konstytucji ze względu na nieprzedstawienie projektu regulaminu – po dodaniu do niego wskazanego oddziału – do zaopiniowania Krajowej Radzie Sądownictwa w trakcie prac legislacyjnych nad projektem i tym samym pozbawienie Krajowej Rady Sądownictwa, wbrew zasadzie wyrażonej w art. 186 ust. 1 Konstytucji, możliwości wypełnienia ustawowego obowiązku zaopiniowania projektu aktu normatywnego wynikającego z art. 3 ust. 1 pkt 6 u.KRS,
- 2) rozporządzenie z 2015 r. w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 „Zasady przydziału spraw” rozdziału 1 działu III wkraczają w zakres ustawowych kompetencji prezesa sądu, przewidzianych w art. 22a § 1 p.u.s.p. oraz wykraczają poza granice upowa-

- znienia ustawowego do wydania tego rozporządzenia, określone w art. 41 § 1 p.u.s.p. jest niezgodne z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1, art. 176 ust. 2 Konstytucji,
- 3) rozporządzenie z 2015 r. w zakresie, w jakim przepisy ujęte w oddziale 1 „Zasady przydziału spraw” rozdziału 1 działu III należą do materii, która podlega regulacji ustawowej i nie może być regulowana aktem niższego rzędu, jakim jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości jest niezgodne z art. 2, art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 176 ust. 2 i art. 178 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji,
 - 4) § 97 ust. 1 i 2 rozporządzenia z 2015 r. jest niezgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) w zakresie, w jakim wykracza poza delegację ustawową i reguluje materię ustawową, której delegacja ustawowa nie obejmowała, jest niezgodny także z art. 2, art. 7 i art. 92 ust. 1 Konstytucji,
 - 5) § 77, § 97 ust. 1 i 2, § 118, § 129, § 144, § 150, § 202, § 207, § 298, § 372 ust. 1 i § 404 rozporządzenia z 2015 r. w zakresie, w jakim ujęta w nich materia podlega regulacji ustawowej i nie może być regulowana aktem prawnym niższego rzędu, jak również w zakresie w jakim wykraczają poza delegację ustawową i regulują materię ustawową, której delegacja ustawowa nie obejmowała, są niezgodne z art. 176 ust. 2 Konstytucji i z art. 92 ust. 1 w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji jak również z art. 41 § 1 p.u.s.p.,
 - 6) dodatkowo § 372 ust. 1 rozporządzenia z 2015 r. jest niezgodny z art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015).

3. W uchwale z 8 marca 2017 r. Krajowa Rada Sądownictwa wycofała w całości swój wniosek z wniesiony w uchwałach nr 642/2016 z 16 września 2016 r. i nr 726/2016 z 14 października 2016 r.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. 3 stycznia 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (z wyjątkiem kilku przepisów, które weszły w życie następnego dnia po jej ogłoszeniu, oraz kilkunastu, które wejdą w życie 1 stycznia 2018 r.: Dz. U. poz. 2072; dalej: otpTK lub ustawa o organizacji TK).

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem Konstytucyjnym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy o organizacji TK, stosuje się przepisy tej ustawy, zaś czynności procesowe dokonane w tych postępowaniach pozostają w mocy.

W związku z powyższym sprawa zainicjowana wnioskiem Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: KRS) z 17 października 2016 r. podlega rozpoznaniu na zasadach określonych w ustawie o organizacji TK.

2. Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 otpTK do rozpoczęcia rozprawy wnioskodawca może wycofać wniosek.

W orzecznictwie Trybunału przyjmuje się, że prawo do cofnięcia wniosku, pytania prawnego lub skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania wnioskodawcy i jest jednym z przejawów zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym (por. postanowienia z:

4 marca 1999 r., sygn. SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26, 8 marca 2000 r., sygn. K. 32/98, OTK ZU nr 2/2000, poz. 64, 13 września 2000 r., sygn. K. 24/99, OTK ZU nr 6/2000, poz. 192 oraz 12 grudnia 2005 r., sygn. K 49/05, OTK ZU nr 11/A/2005, poz. 142, 11 stycznia 2007 r., sygn. U 3/05, OTK ZU nr 1/A/2007, poz. 5, 8 maja 2012 r., sygn. U 1/11, OTK ZU nr 5/A/2012, poz. 55). Cofnięcie takie pozostaje poza kontrolą Trybunału i podlega swobodnej ocenie wnioskodawcy (por. postanowienie z 24 lipca 2002 r., sygn. U 4/01, OTK ZU nr 4/A/2002, poz. 58).

3. W niniejszej sprawie wnioskodawca – KRS – wycofała w całości wniosek złożony do Trybunału w uchwałach nr 642/2016 z 16 września 2016 r. i nr 726/2016 z 14 października 2016 r.

W tej sytuacji Trybunał jest zobligowany do umorzenia postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 otpTK.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.